

Un torrent que era la mar

una obra de Sebastià Portell i Clar
interpretada per Maror Teatre

*Una dona marinera
sempre mira d'on ve es vent,
tan si és llevant com ponent
el bon temps sempre l'espera.*

(Popular mallorquina)

*Sempre hi ha vent a les nostres cançons,
sempre hi ha aigua.*

(Maria del Mar Bonet)

*De tots els homes de casa
ni un no ha mort en el llit.*

(Guillem d'Efak)

Un torrent que era la mar

una obra de Sebastià Portell i Clar
interpretada per Maror Teatre

La companyia

Maror Teatre és una companyia que neix per tal de crear i difondre **teatre d'autor, de crítica social i en català**.

L'objectiu principal del grup, doncs, és la denúncia social i l'educació dels individus que formen part de la nostra comunitat en l'àmbit social i humà. Aquesta es duu a terme mitjançant la representació d'actituds, fets o situacions nocives per les persones -com poden ser el sexisme, l'homofòbia, el racisme o el caciquisme, entre d'altres-, tot mostrant el resultat d'aquests i proposant-ne, de vegades, una possible solució.

Els integrants de la companyia són els següents:

- **Catalina Amengual Garí**, intèrpret. Ha assistit a diversos cursos teatrals al Cafè Teatre Sans de Palma, tot compaginant-los amb els seus coneixements musicals: llenguatge musical, harmonia, cant coral, piano i saxòfon. Actualment està estudiant Enginyeria Industrial.

- **Maria Lourdes Clar Rosselló**, intèrpret. Docent de secundària de professió i llicenciada en pedagogia, ha iniciat més de deu generacions d'actors i actrius en el teatre mitjançant els seus cursos anuals a l'IES Damià Huguet de Campos.

- **Antònia Aina Roig Clar**, intèrpret. Mestre de música a l'educació primària, la seva vida ha anat sempre lligada als escenaris. Ha format part de diverses corals de prestigi, ha actuat com a cantant solista i també com a pianista en diversos àmbits. En el món teatral, ha cursat diferents monogràfics d'interpretació a càrrec de Biel Jordà i també de Jeroni Obrador.

Foto: Laura Rosselló

- **Maria Olivia Schweiss**, intèrpret. Estudiant de Química, també ha estat vinculada amb els escenaris, tot i que per motius estrictament musicals. Ha estudiat llenguatge musical, harmonia, cant coral, violí i piano.

- **Sebastià Portell**, autor i director. Escriptor novell o més aviat prematur, ha estrenat ja dues de les seves obres a les sales mallorquines: *Entre tu i jo, gris* (2010) a l'Auditori d'Alcúdia i *Un torrent que era la mar* (2012) a l'Auditori Municipal l'Esponja, de Ses Salines. Així mateix, també ha publicat *La mort de na Margalida* (2012) a l'editorial Leonard Muntaner Editor.

La companyia, en definitiva, ha apostat des dels seus inicis per actrius no professionals per tal de donar més naturalitat i autenticitat a les obres. D'aquesta manera, per altra banda, els assajos sovint esdevenen teràpies de grup i serveixen per fer d'aquesta aventura que és el teatre un aprenentatge constant.

Un torrent que era la mar

Escrita per Sebastià Portell i Clar i interpretada pel grup de teatre Maror, *Un torrent que era la mar* narra la història d'un poble, Vilamar del Migjorn, a partir de la veu de quatre dones.

S'hi fa sentir la veu de na **Magdalena**, una jove que ha vingut a viure al poble per amor, que s'ha trobat amb una guarda de bojós que asseguren que el torrent de la vila és la mar. Es fa ressò també de la veu de na **Immaculada**, que encarna els valors més desagradables de la ruralia i el caciquisme més ranci, i de n'**Esperança**, personatge passiu per excel·lència, immersa en el seu món interior d'il·lusions que mai s'arriben a aconseguir.

Finalment, el testimoni de la vella **Catalina** desvetlla que tot allò que ocorre als pobles petits, en temps de guerra, són coses que val més oblidar, com la ximbomba que *ja no sona, no sona ni sonarà...*

Foto: Laura Rosselló

En definitiva, *Un torrent que era la mar* vol ésser un homenatge a totes les dones de la nostra vida, autèntiques protagonistes de la història col·lectiva: bones dones, dones dolentes, dones que han patit i que mereixen, totes i cadascuna d'elles, viure en llibertat.

La seva solitud, l'enyorança i la guerra són les principals protagonistes d'aquest drama mariner amb reminiscències a la nostra cultura popular, en el qual no s'arriba a saber si això que hi ha al poble és un torrent... o la mar.

Fitxa artística

Magdalena | Catalina Amengual Garí
Catalina | Maria Lourdes Clar Rosselló
Immaculada | Antònia Aina Roig Clar
Esperança | Maria Olivia Schweiss

Dramatúrgia i direcció | Sebastià Portell i Clar

Escenografia | Sebastià Portell, Marga Clar, Sebastià Amengual i Tomeu Estelrich

So i lluminació | Sebastià Vicenç Amengual, Tomeu Estelrich i Joan Vidal

Vestuari | Maria Lourdes Clar Rosselló

Perruqueria | Antònia Aina Roig Clar

Maquillatge | Maria Olivia Schweiss

L'obra va ser estrenada dia 8 de setembre de 2012 a l'Auditori Municipal l'Esponja de Ses Salines (Mallorca).

Historial de funcions

- **8 de setembre de 2012.** Auditori Municipal l'Esponja (Ses Salines).
- **29 de desembre de 2012.** Teatre Escènic de Campos.
- **23 de febrer de 2013.** Teatre Principal de Santanyí.
- **19 d'abril de 2013.** Can Alcover, casal de cultura (Palma), amb motiu del Correllengua Cultural organitzat per Joves de Mallorca per la Llengua.
- **17 de maig de 2013.** Claustre de Can Brill (Sencelles), amb motiu de la Fira de Maig, en un acte organitzat per l'Obra Cultural Balear.
- **25 d'agost de 2013.** Auditori Municipal l'Esponja (Ses Salines).
- **7 de setembre de 2013.** Església Vella de Calonge (Santanyí).
- **6 d'octubre de 2013.** Casa de Cultura de Felanitx.

Premis

L'obra ha estat guanyadora del **VIè Premi de Teatre Breu Inicia't 2013 de Badalona** i serà publicada el mes de desembre de 2013.

Contacte

Maror Teatre: Av./ Francesc de Borja Moll, 55
07640 Ses Salines (Mallorca)

Email:

marorteatre@gmail.com

Telèfon mòbil:

619 838 653

Imatges de l'obra

(Fotos de Laura Rosselló)

Catalina, catalana, penja es llum a sa paret...

MAGDALENA

M'agradava sentir-me al poble, prop de la paret seca, prop de la verdor que creix arran dels camins i que s'hi amarra com una mala cosa. Perquè en el fons, les persones som com el verdet: necessitem saber que tenim un lloc on caure *vius*.

ESPERANÇA

Les dones que vivim a pobles mariners, moltes vegades, ens avorrim. No perquè no hi hagi coses a fer, sinó perquè ens entra, amb el vent, una mica d'aigua amb sal per les orelles i tot, tot, després ens sembla fat.

IMMACULADA

I les perles, basta mirar les perles que duu una dona per saber si és de casa bona o no. A missa s'hi ha d'anar ben endomassada, ben endiumenjada, que se sàpiga bé qui té possibles i qui no. S'ha de demostrar, i més en els temps que corren ara, qui és que comanda al poble i qui és que fa la feina bruta. De les herbes molles se'n torquen el cul!

CATALINA

Ja no sona, ja no sona. Ni sona ni sonarà. Perquè tenc la pell de ca i la canya que no és bona. Perquè fa dotze anys que som vídua i avui se m'ha mort un altre home. Un home... què dic, un home. El fill, se m'ha mort! M'han mort un fill!

Un torrent que era la mar

Maror Teatre
2012-2013

